

Sonnet voor Lodewijk

Lodewijk bijt, als hij schrijft over ieder verhaal;
verklaart het muf, laf of kaal, bleek, flauw of banaal.
Lodewijk schrijft en hij spot. Hij prijst als een god
en scheldt als een duivel; hij hemelt op, maakt kapot.

Lodewijk zeept met superlatieven, doet zijn wrede zinnen striemen,
verklaart de dalen der verhalen, van proza de pieken,
fulmineert fenomenaal , vol bloemrijke taal, schokkende scheldkritieken
en inundeert Laag Hollands lett' ren met al zijn pseudoniemen.

O, van Deijssel!.....was geen schrijver ooit machtiger
met het puntje van een gouden pen dan Gij... o grootse Tachtiger!
Uw roem loopt van 't ouderwetse toen tot het moderne heden.

Uw naturalisme was sterk, uw post-depressieve mystiek nog krachtiger
en wat heeft "een liefde", een Mathilde gelijk, onterecht geleden.

Dus besluit ik dit sonnet , ongerijmd misschien , met : FUCK YOU! Frederik van Eeden!

